

[Hauch.]

Skatteindtægterne i Byerne, i hvert Tilfælde i de store Byer, er voksende, samtidig med at Reserverne opspises inden for Landbrugserhvervet, er den nuværende Landbrugskrise ikke alene Udtryk for, at den samlede Indtjening er for ringe i Forhold til det offentlige Udgiftsniveau, men den er ogsaa Udtryk for, at der i høj Grad er noget i Vejen med Fordelingen af det, der indtjenes blandt Erhvervsudøverne her i Landet. At en saadan Tilstand maa skabe Bitterhed og berettiget Misfornøjelse inden for Landbefolkningen, er ligetil. Bitterheden og Misfornøjelse giver sig ofte Udtryk i Trods, som jeg i og for sig kan forstaa, men jeg kan ikke billige, naar der siges: Lad være med at lave noget, naar man ikke kan faa det, man burde have; lad det gaa saa galt, som det kan o. s. v., o. s. v. Som Repræsentant for det Erhverv, hvis Interesser jeg først og fremmest i mit Arbejde føler mig kaldet til at varetage, har jeg hidtil indtaget det Standpunkt, som jeg fremdeles agter at staa paa, at hvad der kan gennemføres under den nuværende Regering til Støtte for Landbrugserhvervet, vil altid have min Interesse.

Det her foreliggende Lovforslag tilsigter i Forbindelse med de to andre paa Dagsordenen opførte Lovforslag for det første at ordne Gældsforholdet for de Debitorer, som i Henhold til tidligere Henstandslovgivning ellers vilde komme i uovervindelige økonomiske Vanskeligheder, for det andet at skabe Mulighed for en Lettelse af de aarlige Ydelser i tre Aar paa 0,8 pCt., for det tredje at ordne Forholdene for Husmandskreditforeningerne, som er kommet i Vanskeligheder paa Grund af de dobbeltmøntede Obligationer, og endelig for det fjerde at ordne Forholdene for Landhypotekforeningerne paa Øerne, saa man ikke udsætter dem for at komme ud i Forhold som dem, vi kender fra Jydsk Landhypotekforening. Til disse Forslag burde knyttes en Moratorieordning, hvorved en Sanering kunde foregaa inden for Tidsrummet af de nævnte tre Aar. Det er mit Haab, at dette Arbejde maa blive fremmet saa snart som muligt, og jeg kan ikke se, at Uoverensstemmelserne inden for de Partier, der har sluttet denne Overenskomst, er saa store, at en Overenskomst ikke ogsaa skulde kunne opnaas om det Forslag til Moratorieordning, som vi har behandlet i Landstingsudvalget, naar vi faar den fornødne Tid dertil.

Idet jeg udtaler min Tilfredshed med, at det er lykkedes at naa til Enighed

mellem alle Partier her i Landstinget og paa Rigsdagen for de store Partiers Vedkommende om Gennemførelse af det her foreliggende Lovforslag, kan jeg anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Forslaget.

Formanden: Jeg har ikke villet afskære den ærede Ordfører fra at omtale de to følgende paa Dagsordenen opførte Lovforslag, da de jo har været Led i Fællesudvalgets Arbejde og Indstilling. Det følger heraf, at efterfølgende Talere har samme Ret.

Buhl: Som det blev sagt af den ærede Ordfører, er det Forslag, hvorefter der foreligger Indstilling fra Fællesudvalget, i Hovedsagen enslydende med det Forslag, der blev vedtaget ved Sagens tredje Behandling her i Tinget med dette Tings Flertals Stemmer. Det er dermed givet, at Forslaget ikke kan være tilfredsstillende for os. Da der fra Venstres Side blev fremsat Forslag om Fællesudvalg, maatte vi gaa ud fra, at der baade var Forhandlingsvilje og Forhandlingsfrihed til Stede med Hensyn til de Forhold, som Forslaget omhandler, men i Fællesudvalget viste det sig meget hurtigt, at Venstre i et og alt maatte lyste deres strenge Herre og Forbunds-fælle. Det er jo nu engang lykkedes de Konservative at lægge Grime paa Venstre i denne Sag; man har benyttet sin Magt uden Skaansomhed. Haandfæstningen har maattet opfyldes til Punkt og Prikke.

Hvad Spørgsmaalet om Lempelser i Kreditforeningsudvalget angaar, har det ikke været muligt at komme bort fra det Forrentningskrav, som Flertallet var enedes om at stille. Det eneste, man kunde opnaa, var at faa gennemført en rent teknisk Ændring vedrørende Forrentningen i de første tre Aar, saa at det overhovedet bliver muligt at arbejde med Forslaget i Praksis. For os var det et væsentligt Punkt, at de Midler, som skulde skydes ind, og som skulde bruges til Lempelse af Kreditforeningsudvalget i de tre Aar, skulde tilvejebringes ved en Beskatning af Aktieselskaberne og de store Formuer. Men med Hensyn hertil har det ikke været muligt at vinde Ørenlyd. Nu er det jo ganske vist saadan efter det Forslag, der her foreligger, at Midlerne stilles til Raadighed af Formueejerne, men vel at mærke paa den Maade, at det bliver som Laan til Staten, det bliver en Pengeanbringelse, der skal forrentes af det Landbrug, hvis svigtende Forrentningsevne man til enhver Tid fremhæver og beklager sig